

VOOR WAT HOORT WAT

2.500 BOMEN ALS COMPENSATIE VOOR KASTEN EN KEUKENS

Meubelmaker doet iets terug voor de natuur

| Enkele jaren geleden begon het Chris Pannus en Johan Cromphout te dagen dat ze iets terug moesten geven aan de natuur. © ivan put

Een meubelmaker uit het Pajottenland wilde iets terugdoen voor het milieu en plantte 2.500 bomen. 'Als compensatie, want in mijn leven heb ik er al heel veel tot kast of keuken verwerkt.'

ELINE BERGMANS

Hout zit in zijn naam, en in zijn bloed. Johan Cromphout (52) uit Galmaarden wist als kind al dat hij meubelmaker wilde worden. 'Mijn vader is bankbediende, maar zelf heb ik altijd met hout willen werken. Als kleine jongen al', zegt hij.

Na zijn studies houtbewerking begon hij als meubelmaker. Eerst in loondienst, en in 1992 startte hij zijn eigen bedrijf. Zijn echtgenote ontwerpt de meubels, Johan werkt ze af.

'Ik breng al een half leven door tussen de gerooide bomen', zegt de meubelmaker. 'We werken veel met platen, resthout dus, maar gemiddeld verwerk ik jaarlijks toch vijf tot tien bomen. Enkele jaren geleden begon het me te dagen dat ik iets terug moest doen voor de natuur.'

Dure zaak

Zijn vader was eigenaar van een stuk landbouwgrond. Johan Cromphout kocht de familie uit en diende een aanvraag in om er bosgrond van te maken. 'We proberen als gezin wel bewust te leven, maar ik wilde graag ook letterlijk bomen planten.'

Het bleek een dure aangelegenheid, dus zocht hij naar overheidssteun. 'De subsidies voor het bebossen van landbouwgrond waren uitgeput', zegt zijn vrouw Chris Pannus (50). Boscompensatie bleek de enige mogelijkheid. 'Jammer genoeg verdwijnt er elders ook een stukje bos. Maar dat is eigen aan Vlaanderen.'

Om te voorkomen dat de oppervlakte bos in Vlaanderen verder achteruitgaat, geldt er een ontbossingsverbod, volgens het Bosdecreet van 13 juni 1990. Slechts in een beperkt aantal gevallen kan er een vergunning verleend worden om te ontbossen. Dat moet dan gecompenseerd worden.

| © ivan put

Meestal gebeurt dat door een bosbehoudsbijdrage te betalen aan het boscompensatiefonds. Daarmee worden dan weer nieuwe bossen aangelegd.

Zoals dat van de familie Cromphout. Op het stuk grond op de grens met Waarbeke plantten Johan en zijn vrouw vorig jaar al 1.500 bomen. Zopas kwamen er nog eens 1.000 bomen bij, vooral linde, eik, kastanjabomen en esdoorn.

‘We mochten niet zomaar kiezen welke bomen we zouden planten’, zegt Chris Pannus. ‘Het moesten inheemse bomen zijn. Ze bezitten ook allemaal een paspoort.’

Geduld

Zullen de bomen op termijn gebruikt worden in de meubelmakerij? ‘Als onze kleinkinderen de zaak ooit willen overnemen, misschien wel’, zegt Chris Pannus. ‘De bedoeling is dat er over drie generaties een tachtigtal mooie bomen staan. Maar dat zullen wij niet meer meemaken.’

‘Een bos aanplanten vergt tijd en geduld’, vervolgt ze. ‘Voor ons is het een passie. Sommige mannen kopen een motor als ze veertig worden. Mijn man kocht een tractor, om ons bos te onderhouden.’

In eerste instantie wordt het bos een privébos waar ook plaats zal zijn voor bijen. Maar op vraag kan het zeker worden opengesteld voor burens die graag eens komen wandelen, zegt Johan Cromphout.